

תוספת מס' 1

לעתון הרשמי, גליון מיוחד מס' 938 מיום 22 בספטמבר, 1939.

פקודת העליה (תקון) (מס' 5),

מס' 37 לש' 1939.

פקודה המתקנת את פקודת העליה.

הנציב העליון לפלשתינה (א"י) מחוקק בזה בעצתה של המועצה הפלשתינאית (א"י) לאמור:—

1. פקודה זו תקרא פקודת העליה (תיקון) (מס' 5), 1939. וקוראין אותה כאחד עם פקודת העליה הקרויה להלן הפקודה העיקרית.
2. סעיף-קטן (3) של סעיף 12 מן הפקודה העיקרית, כפי שהוחק בפקודת העליה (תיקון), 1937, יחוקן—
- (א) ע"י הוספת הספרה „(1)“ לאחר הספרה „(3)“ שבתחילת הסעיף-קטן הנ"ל;
- (ב) ע"י הוספת הספרה „(11)“ לפני הפסקא השניה של הסעיף-קטן הנ"ל, כלומר הפסקא המתחילה במלים „בלי לפגוע בכל הוראה מן ההוראות דלעיל, הרי כל ספינה.....“;
- (ג) ע"י הוספת הספרה „(111)“ לפני הפסקא השלישית של הסעיף-קטן הנ"ל, כלומר הפסקא המתחילה במלים „בלי לפגוע בכל הוראה מהוראות סעיף קטן זה, הרי כל אמצעי-הובלה.....“;
- (ד) ע"י ביטול הפסקא הרביעית של הסעיף-קטן הנ"ל, כלומר הפסקא המתחילה במלה „בעליה“ ומסתיימת במלים „עד שינתן בטחון לסילוק“, והחלפתה בפסקא דלקמן:—

(IV) „מותר להגיש משפט בפני בית משפט מחוזי כדי לחייב כל ספינה שמשקל משאה הרשום הוא למעלה מאלף טון ואשר היו מחרימים אותה אילו היה משקל משאה הרשום אלף טון או פחות מזה, בסכום

שלא יעלה על עשרת אלפים פונט, לפי הכרעת דעתו של בית המשפט. ומותר לעכב את הספינה עד שיוגש המשפט הנ"ל ולאח"כ מותר לעכבה עד שיסולק הסכום שפסק בית המשפט או עד שתותן ערובה לסילוקו כדי הנחת דעתו של בית המשפט. למרות כל האמור בכל חוק או פקודה, הרי רואין כל הזמנה למשפט עפ"י פסקא זו כהזמנה שנמסרה כחוק אם נמסרה לקברניט הספינה או אם נמסרה לספינה ע"י שהדביקו את ההזמנה לתורן הראשי או לתורן האותות של הספינה.";

(ה) ע"י סימון פסקא (ג') של הסעיף-קטן הנ"ל כפסקא (V).

הרולד מקמיכאל

נציב עליון.

15 בספטמבר, 1939.

פקודת שעת חירום לבנקים (תקון),

מס' 38 לש' 1939.

פקודה המתקנת את פקודת שעת חירום לבנקים, 1939.

הנציב העליון לפלשתינה (א"י) מחוקק בזה בעצתה של המועצה הפלשתינאית (א"י) לאמור:—

1. פקודה זאת תקרא פקודת שעת חירום לבנקים (תיקון), 1939, וקוראין השם הקצר.
אותה כאחד עם פקודת שעת חירום לבנקים 1939, הקרויה להלן הפקודה העיקרית. מס' 33 לש' 1939.

2. סעיף 5 של הפקודה העיקרית יתוקן ע"י הוספת המלים דלקמן בסופו:— תיקון סעיף 5 של הפקודה העיקרית.

„וכמו כן יכול המפקח על הבנקים בכל עת שהיא, ולמרות כל תנאי מתנאי אותו רשיון, לאסור הנהלת כל עסקי בנק ע"י אותו מוסד או להגביל אותם בהתאם לתנאים של רשיון נוסף אשר יוכל להטיל אותם תנאים ביחס להנהלת עסקי בנק, ככל אשר ימצא המפקח למועיל“.

הרולד מקמיכאל

נציב עליון.

21 בספטמבר, 1939.

פקודת העברת קרקעות (תקון),

מס' 39 לש' 1939.

פקודה המתקנת את פקודת העברת קרקעות.

הנציב העליון לפלשתינה (א"י) מחוקק בזה בעצתה של המועצה הפלשתינאית (א"י) לאמור:—

1. פקודה זאת תקרא פקודת העברת קרקעות (תיקון), 1939, וקוראין אותה פרק פא.
כאחד עם פקודת העברת קרקעות, הקרויה להלן הפקודה העיקרית.

2. סעיף 14 של הפקודה העיקרית יתוקן ע"י הוספת הסעיפים הקטנים דלקמן בסופו:— תיקון סעיף 14 של הפקודה העיקרית.